

Instytut Pamięci Narodowej - Kraków

<https://krakow.ipn.gov.pl/pl4/nauka-i-edukacja/edukacja-1/przystanek-historia/249159,Ppor-Tadeusz-Zajaczkowski-Mokry.html>
22.10.2026, 01:20

Ppor. Tadeusz Zajączkowski „Mokry”

21 października 1946 r. zamordowany został w Krakowie ppor. Tadeusz Zajączkowski „Mokry”, partyzant oddziału „Błyskawica”-„Huragan”.

21.10.2026

WALCZĄC DO KOŃCA...

21 PAŹDZIERNIKA
80. ROCZNICA ŚMIERCI
TADEUSZA ZAJĄCZKOWSKIEGO „MOKREGO”

INSTYTUT PAMIĘCI
NARODOWEJ

Oddział w Krakowie

Tadeusza Zajączkowskiego trudno określić Kresowiakiem, mimo że urodził się we Lwowie w 1924 r. Jego ojciec był zawodowym żołnierzem, więc rodzinna często się przeprowadzała. Stąd lata młodości Zajączkowskiego wiążą się też z pobytem w Wadowicach i Gorlicach, gdzie ukończył trzy klasy gimnazjum.

W 1942 r. skierowany został na roboty przymusowe, z których uciekł. W tym samym czasie zostali zamordowani przez Niemców za działalność konspiracyjną jego ojciec i brat. Zajączkowski w tym

czasie ukrywał się, a potem wstąpił do oddziału partyzanckiego AK. Po jego rozwiązaniu znalazł się w Lublinie, gdzie zgłosił się do wojska. Ukończył Szkołę Oficerów Łączności w Zamościu i w stopniu podporucznika został przydzielony do 1. Brygady Piechoty Zmotoryzowanej, a następnie jako dowódca plutonu do 4. Brygady Pancernej. Walczył z Niemcami nad Nysą Łużycką, wyróżnił się m.in. w bitwie o Niesky w kwietniu 1945 r. Odznaczony został medalami „Za Odrę, Nysę i Bałtyk”, Medalem Zwycięstwa i Wolności, Krzyżem Grunwaldu oraz sowieckim medalem „Pobieda”. Zdemobilizowano go wiosną 1946 r.

Latem 1946 r. Zajączkowski wstąpił do działającego w rejonie Makowa Podhalańskiego oddziału partyzanckiego „Błyskawica”-„Huragan” Stanisława Marka „Orlicza”. Do konspiracji wszedł za pośrednictwem osób znanych mu jeszcze z czasów okupacji niemieckiej. Być może na jego decyzję wpłynęły też doświadczenia ze służby w komunistycznym wojsku. W „lesie” przyjął pseudonim „Mokry”. Uczestniczył w akcjach oddziału, z czasem mianowany został dowódcą jednej z grup wypadowych, a według jednej z relacji miał być także łącznikiem między oddziałem a Józefem Kurasiem „Ogniem”. Wykazał się m.in. podczas zasadzki w Makowie Podhalańskim, gdzie partyzanci zastrzelili zastępcę naczelnika Wydziału III WUBP w Krakowie.

Aresztowany 25 sierpnia 1946 r., ranny, dwukrotnie bezskutecznie próbował ucieczki. Wyrokiem komunistycznego Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z 29 września 1946 r. skazano go na karę śmierci. Wyrok wykonano 21 października 1946 r. w więzieniu przy ul. Montelupich w Krakowie.

Dawid Golik, Krzysztof Pięciak

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Żołnierze Wyklęci

Artykuł